

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Bryssel, 25. huhtikuuta 2014
(OR. en)

2013/0023 (COD)

PE-CONS 45/14

DROIPEN 28
JAI 110
ECOFIN 177
UEM 34
GAF 12
CODEC 519

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI euron ja muiden valuuttojen suojaamisesta rahanväärennykseltä rikosoikeuden keinoin ja neuvoston puitepäätöksen 2000/383/YOS korvaamisesta

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/.../EU,

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**euron ja muiden valuuttojen suojaamisesta
rahanväärennykseltä rikosoikeuden keinoin ja
neuvoston puitepäätöksen 2000/383/YOS korvaamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 83 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä³,

¹ EUVL C 179, 25.6.2013, s. 9.

² EUVL C 271, 19.9.2013, s. 42.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty ...

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroalueen jäsenvaltioiden yhteisenä rahana eurosta on tullut merkittävä tekijä unionin taloudessa ja sen kansalaisten jokapäiväisessä elämässä. Rahanväärennystä harjoittavien järjestäytyneiden rikollisryhmien kohteena jatkuvasti olevana valuuttana euron väärentämisestä on kuitenkin aiheutunut ainakin 500 miljoonan euron vahingot sen jälkeen, kun se otettiin käyttöön vuonna 2002. On koko unionin etujen mukaista torjua kaikkea rahanväärennystä, joka uhkaa vaarantaa euron aitouden, ja saattaa tekijät vastuuseen teoistaan.
- (2) Väärä raha aiheuttaa yhteiskunnalle huomattavaa vahinkoa. Rahaväärennöksistä on haittaa kansalaisille ja yrityksille, sillä niiden vuoksi menetetyistä varoista ei makseta korvausta, vaikka väärä raha olisi otettu vastaan hyvässä uskossa. Rahaväärennökset voivat aiheuttaa kuluttajille huolta käteisrahan riittävästä suojasta sekä pelkoa väärrien seteleiden ja metallirahojen saamisesta. Siksi on erittäin tärkeää huolehtia siitä, että kansalaiset, yritykset ja rahoituslaitokset kaikissa jäsenvaltioissa ja myös kolmansissa maissa voivat luottaa setelien ja metallirahojen aitouteen.
- (3) On olennaisen tärkeää varmistaa, että euroa ja kaikkia muitakin laillisesti liikkeeseen laskettuja valuuttoja suojataan kaikissa jäsenvaltioissa tehokkain ja vaikuttavin rikosoikeudellisin keinoin.
- (4) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 974/98¹ velvoitetaan ne jäsenvaltiot, joiden rahayksikkö on euro, säätämään riittävät seuraamukset väärrien euroseteleiden ja -metallirahojen valmistamisesta ja niiden väärentämisestä.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 974/98, annettu 3 päivänä toukokuuta 1998, euron käyttöönotosta (EYVL L 139, 11.5.1998, s. 1).

- (5) Neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1338/2001¹ ja (EY) N:o 1339/2001² vahvistetaan euron väärentämisen torjunnan edellyttämät toimenpiteet sekä erityisesti toimenpiteet euroseteleiden ja -metallirahojen väärennosten poistamiseksi liikkeestä.
- (6) Väärän rahan valmistamisen vastustamiseksi Genevessä 20 päivänä huhtikuuta 1929 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa ja siihen liitettyssä pöytäkirjassa³, jäljempänä 'Geneven yleissopimus', vahvistetaan säännöt rahanväärennysrikosten tehokasta ehkäisemistä, syytteeseenpanoa ja rankaisemista varten. Yleissopimuksen tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että rahanväärennysrikoksista voidaan määrätä ankaria rikosoikeudellisia ja muita seuraamuksia. Kaikkien Geneven yleissopimuksen osapuolten on sovellettava syrjintäkiellon periaatetta muihin valuuttoihin kuin omaan kansalliseen valuuttaansa.
- (7) Tällä direktiivillä täydennetään Geneven yleissopimuksen määräyksiä ja helpotetaan sen soveltamista jäsenvaltioissa. Siksi on tärkeää, että jäsenvaltiot ovat Geneven yleissopimuksen osapuolia.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 6).

² Neuvoston asetus (EY) N:o 1339/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 vaikutusten laajentamisesta koskemaan niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 11).

³ Kansainliiton sopimussarja N:o 2623, s. 372, 1931.

- (8) Tämä direktiivi perustuu neuvoston puitepäätökseen 2000/383/YOS¹, joka saatetaan ajan tasalle. Se täydentää kyseistä puitepäätöstä lisäsäännöksin, jotka koskevat seuraamusten tasoa, tutkintakeinoja sekä euroseteleiden ja -metallirahojen väärennösten analysointia, tunnistamista ja paljastamista oikeudenkäyntimenettelyjen aikana.
- (9) Tällä direktiivillä olisi suojattava kaikkia laillisesti liikkeeseen laskettuja seteleitä ja metallirahoja riippumatta siitä, onko ne tehty paperista, metallista vai jostakin muusta materiaalista.
- (10) Euron ja muiden valuuttojen suojaaminen edellyttää rahanväärennysrikosten yhteistä määritelmää sekä luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille määrättäviä yhteisiä, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia. Jotta voitaisiin varmistaa yhdenmukaisuus Geneven yleissopimuksen kanssa, tässä direktiivissä olisi säädettävä rangaistaviksi samat teot kuin Geneven yleissopimuksessa. Sen vuoksi setelien ja metallirahojen väärennösten valmistamista ja niiden levittämistä olisi pidettävä rikoksena. Näiden rikosten merkittävistä valmistelutoimista, esimerkiksi väärennöksen tekemiseen soveltuvien välineiden ja tarvikkeiden valmistamisesta, olisi rangaistava erikseen. Rikosten määritelmien yhteisenä tavoitteena olisi oltava toimia pelotteena, joka saa rikosta suunnittelevat luopumaan setelien ja metallirahojen väärennösten sekä väärentämiseen soveltuvien välineiden ja muiden tarvikkeiden käsittelystä.

¹ Neuvoston puitepäätös 2000/383/YOS, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä (EYVL L 140, 14.6.2000, s. 1).

- (11) Valtuutettujen setelipainojen tai rahapajojen laillisten välineiden tai materiaalien väärinkäyttöä laittomien setelien ja metallirahojen valmistamiseksi olisi myös pidettävä rikoksena. Tällainen väärinkäyttö kattaa tilanteet, joissa kansallinen keskuspankki tai rahapaja tai muu valtuutettu laitos valmistaa seteleitä tai metallirahoja yli Euroopan keskuspankin valtuuttaman kiintiön. Tällainen väärinkäyttö kattaa myös tilanteet, joissa valtuutetun setelipainon tai rahapajan työntekijä käyttää välineitä väärin omiin tarkoituksiinsa. Tällaisen toiminnan olisi oltava rangaistava rikos myös siinä tapauksessa, että valtuutettua tuotantomäärää ei ole ylitetty, koska valmistettuja seteleitä ja metallirahoja ei liikkeeseen laskettuina pystyttäisi erottamaan laillisista maksuvälineistä.
- (12) Tässä direktiivissä säädetyn suojan tulisi kattaa myös setelit ja metallirahat, joita Euroopan keskuspankki tai kansalliset keskuspankit ja rahapajat eivät ole vielä virallisesti laskeneet liikkeeseen. Esimerkiksi eurometallirahoja, joissa on uusi kansallinen puoli, tai eurosetelien uusia sarjoja olisi suojattava ennen kuin ne on virallisesti laskettu liikkeeseen.
- (13) Tarpeen mukaan olisi säädettävä rangaistavaksi myös yllytys, avunanto ja yritys tehdä pääasiallisia rahanväärennysrikoksia, mukaan lukien laillisten välineiden tai materiaalien väärinkäyttö ja sellaisten setelien ja metallirahojen väärentäminen, jotka on tarkoitettu liikkeeseen laskettaviksi mutta joita ei vielä ole virallisesti laskettu liikkeeseen. Tällä direktiivillä ei velvoiteta jäsenvaltioita säätämään rangaistavaksi yritystä tehdä väärentämiseen soveltuvaan välineeseen tai tarvikkeeseen liittyvä rikos.
- (14) Tahallisuuden olisi sisällyttävä kaikkiin tässä direktiivissä säädettyjen rangaistavien tekojen tunnusmerkistöihin.

- (15) Rahanväärennysrikoksista on perinteisesti määrätty jäsenvaltioissa ankarat seuraamukset. Tämä johtuu rikoksen vakavuudesta ja sen kansalaisille ja yrityksille aiheuttamista seurauksista sekä tarpeesta varmistaa kansalaisten ja yritysten luottamus euron ja muiden valuuttojen aitouteen. Tämä pätee erityisesti euroon, joka on euroalueen 330 miljoonan asukkaan yhteinen raha ja maailman toiseksi tärkein kansainvälinen valuutta.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä kansallisessa lainsäädännössään rikosoikeudellisia seuraamuksia, joilla pannaan täytäntöön unionin oikeuden säännökset rahanväärennysrikosten torjumisesta. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin olisi kuuluttava vankeusrangaistus. Tässä direktiivissä tarkoitetuista rikoksista määrättävän vankeusrangaistuksen enimmäiskeston tämän direktiivin mukaista vähimmäistasoa olisi sovellettava ainakin kyseisten rikosten vakaviimpiin muotoihin.
- (17) Seuraamusten olisi oltava tehokkaita ja varoittavia, mutta ne eivät saisi mennä pidemmälle kuin on rikoksiin nähden oikeasuhteista. Vaikka hyvässä uskossa vastaanotetun väärän rahan tahallisuudesta levittämisestä voidaan jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tuomita muunlainen rikosoikeudellinen seuraamus, muun muassa sakkorangaistus, tässä kansallisessa lainsäädännössä olisi säädettävä enimmäisseuraamukseksi vankeusrangaistus. Luonnollisten henkilöiden vankeusrangaistukset toimivat vahvana pelotteena mahdollisille rikoksentekijöille kaikkialla unionissa.
- (18) Koska tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä, jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa rahanväärennysrikoksia koskevia tiukempia säännöksiä.

- (19) Tällä direktiivillä ei rajoiteta kansallisen rikosoikeuden yleisiä sääntöjä ja periaatteita, jotka koskevat tuomioiden soveltamista ja täytäntöönpanoa kunkin yksittäistapauksen konkreettisten olosuhteiden perusteella.
- (20) Koska luottamus setelien ja metallirahojen aitouteen voi heikentyä tai vaarantua myös oikeushenkilön toiminnan vuoksi, oikeushenkilö olisi voitava saattaa vastuuseen sen puolesta tehdyistä rikoksista.
- (21) Jotta voidaan varmistaa rahanväärennysrikosten tutkinta- ja syytetoimien tuloksellisuus, näiden rikosten tutkinnasta ja syytteeseenpanosta vastaavien olisi voitava käyttää tehokkaita tutkintakeinoja, kuten järjestäytyneen rikollisuuden tai muiden vakavien rikosten torjunnassa käytettäviä keinoja. Näitä keinoja voisivat tapauksen mukaan olla esimerkiksi telekuuntelu, tarkkailu, mukaan lukien tekninen tarkkailu, pankkitilien seuranta ja muu talousrikostutkinta. Kun otetaan huomioon muun muassa suhteellisuusperiaate, näiden keinojen kansallisen lainsäädännön mukaisen käytön olisi oltava oikeassa suhteessa tutkittavien rikosten luonteeseen ja vakavuuteen. Oikeutta henkilötietojen suojaan olisi kunnioitettava.

- (22) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava lainkäyttövaltansa kattavuus niin, että se vastaa Geneven yleissopimusta ja unionin rikoslainsäädännön muita säännöksiä lainkäyttövallasta eli kattaa sekä jäsenvaltion alueella tehdyt että sen kansalaisten tekemät rikokset ottaen huomioon, että rikoksen käsittely on tarkoituksenmukaisinta tekopaikan valtion rikosoikeusjärjestelmässä.
- (23) Euron ensisijainen merkitys unionin taloudessa ja yhteiskunnassa sekä euroon maailmanlaajuisesti tärkeänä valuuttana kohdistuva erityinen uhka, jota ilmentää kolmansissa maissa sijaitsevien laittomien setelipainojen huomattava määrä, edellyttävät euron suojaamista erityisin toimenpitein. Sen vuoksi jäsenvaltion olisi saatettava alueensa ulkopuolella tehdyt euroon kohdistuvat rikokset lainkäyttövaltansa piiriin, jos tekijä on tämän jäsenvaltion alueella ja häntä ei ole luovutettu tai jos näihin rikoksiin liittyviä euroseteleiden tai -metallirahojen väärennöksiä löydetään tästä jäsenvaltiosta. Kun otetaan huomioon niiden jäsenvaltioiden objektiivisesti erilainen tilanne, joiden rahayksikkö on euro, velvollisuutta saattaa euroon kohdistuvat rikokset tällaisen lainkäyttövallan piiriin olisi sovellettava vain kyseisiin jäsenvaltioihin. Jotta 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu rikoksesta sekä 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista rikoksista, kun ne ovat yhteydessä 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, sekä yllytyksestä ja avunannosta tällaisiin rikoksiin taikka tällaisten rikosten yrityksestä voitaisiin nostaa syyte, näiden tekojen saattamiselle lainkäyttövallan piiriin ei pitäisi asettaa ehdoksi, että tekoa pidetään tekopaikassaan rikoksina. Jäsenvaltioiden olisi tällaista lainkäyttövaltaa käyttäessään otettava huomioon, käsitelläkö rikos tekopaikan valtion rikosoikeusjärjestelmässä, ja noudatettava suhteellisuusperiaatetta ottaen erityisesti huomioon kolmannessa maassa samasta teosta määrättävät tuomiot.

- (24) Väärennettyjen eurosetelien ja -metallirahojen tutkiminen ja tunnistaminen on keskitetty kansallisiin setelien tutkimuskeskuksiin ja kansallisiin metallirahojen tutkimuskeskuksiin, jotka on nimetty tai perustettu asetuksen (EY) N:o 1338/2001 mukaisesti. Väärennettyjä euroseteleitä ja -metallirahoja olisi voitava tutkia, ja ne olisi voitava tunnistaa ja paljastaa myös oikeudenkäyntimenettelyjen ollessa vielä kesken, jotta voidaan nopeuttaa rahaväärennösten valmistuspaikkojen paljastamista rikostutkinnan tai syytetoimien yhteydessä sekä välttää ja lopettaa tällaisten väärennösten liikkeeseen laskeminen ja levitys, oikeudenmukaisen ja tehokkaan oikeudenkäynnin periaate asianmukaisella tavalla huomioon ottaen. Tämä tehostaisi rahanväärennysrikosten torjuntaa, ja samalla takavarikoituja rahaväärennöksiä toimitettaisiin useammin tutkittaviksi vireillä olevien rikosoikeudenkäyntien aikana kuitenkin niin, että rajoitetuissa poikkeustapauksissa olisi annettava ainoastaan mahdollisuus tutustua väärennöksiin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi yleensäkin annettava lupa toimittaa rahaväärennökset kansallisiin setelien ja metallirahojen tutkimuskeskuksiin. Tietyissä olosuhteissa, esimerkiksi jos rikosoikeudenkäynnissä käytettävä todistusaineisto käsittää vain muutamia väärennettyjä seteleitä tai metallirahoja tai jos väärennösten siirtäminen voisi aiheuttaa riskin todistusaineiston, kuten sormenjälkien, tuhoutumisesta, toimivaltaisten viranomaisten olisi sen sijaan voitava päättää antaa mahdollisuus tutustua kyseisiin seteleihin ja metallirahoihin.

- (25) Tässä direktiivissä säädetyistä rikoksista olisi kerättävä vertailukelpoista tietoa. Jotta rahanväärennyksen ongelmasta saataisiin täydellisempi kuva unionin tasolla ja voitaisiin kehittää tehokkaampia torjuntakeinoja, jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle asiaankuuluvia tilastotietoja setelien ja metallirahojen väärentämiseen liittyvien rikosten lukumäärästä sekä tällaisista rikoksista syytteeseen asetettujen ja tuomittujen henkilöiden lukumäärästä.
- (26) Jotta voitaisiin edistää eurosetelien ja -metallirahojen väärennösten torjumista, olisi jatkettava sopimusten tekemistä kolmansien maiden ja etenkin sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka käyttävät euroa valuuttana, perussopimuksessa määrättyjä asiaankuuluvia menettelyjä noudattaen.
- (27) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, etenkin oikeus vapauteen ja turvallisuuteen, yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä, elinkeinovapaus, omistusoikeus, oikeus tehokkaasiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen, syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen, laillisuusperiaate ja rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden periaate sekä oikeus, joka koskee kieltoa syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta. Tällä direktiivillä pyritään varmistamaan, että kyseisiä oikeuksia ja periaatteita kunnioitetaan täysimääräisesti, ja se olisi pantava täytäntöön vastaavasti.
- (28) Tällä direktiivillä muutetaan puitepäätöksen 2000/383/YOS säännöksiä ja laajennetaan niiden soveltamisalaa. Koska muutoksia on paljon ja ne ovat merkittäviä, puitepäättös olisi selvyuden vuoksi korvattava kokonaan niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo.

- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli suojata euroa ja muita valuuttoja rahanväärennykseltä, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (30) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (31) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän direktiivin hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (32) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä vahvistetaan vähimmäissäännöt euron ja muiden valuuttojen väärentämiseen liittyvien rikosten ja seuraamusten määrittelyä varten. Sillä otetaan lisäksi käyttöön yhteiset säännökset, joilla vahvistetaan näiden rikosten torjuntaa, parannetaan niiden tutkintaa ja tehostetaan yhteistyötä rahanväärennyksen torjunnassa.

2 artikla

Määritelmät

Tätä direktiiviä sovellettaessa tarkoitetaan

- a) 'rahalla' seteleitä ja metallirahoja, jotka on laskettu liikkeeseen laillisesti, mukaan lukien eurosetelit ja -metallirahat, jotka on laskettu liikkeeseen laillisesti asetuksen (EY) N:o 974/98 mukaisesti;
- b) 'oikeushenkilöllä' yhteisöä, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan lain nojalla, lukuun ottamatta valtioita tai julkisia elimiä niiden käyttäessä julkista valtaa sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä.

3 artikla

Rikokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavat teot on säädetty rangaistaviksi rikoksiksi, kun teko on tahallinen:
 - a) väärän rahan valmistaminen tai rahan väärentäminen petollisessa tarkoituksessa millä tahansa keinoin;
 - b) väärän tai väärennetyn rahan liikkeeseen laskeminen petollisessa tarkoituksessa;
 - c) väärän tai väärennetyn rahan maahan tuonti, maasta vienti, kuljettaminen, vastaanottaminen tai hankkiminen tarkoituksena laskea se liikkeeseen ja tietäen, että se on väärää tai väärennettyä;
 - d) se, että petollisessa tarkoituksessa valmistetaan, vastaanotetaan, hankitaan tai pidetään hallussa
 - i) välineitä, esineitä, tietokoneohjelmia, tietoja ja muita tarvikkeita, jotka soveltuvat erityisesti väärän rahan valmistamiseen tai rahan väärentämiseen: tai
 - ii) turvatekijöitä, kuten hologrammeja, vesileimoja tai muita rahanväärennyksen estämiseksi tarkoitettuja rahan komponentteja.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut teot ovat rangaistavia myös silloin, kun ne koskevat seteleitä tai metallirahoja, jotka valmistetaan tai on valmistettu laillisia välineitä tai materiaaleja käyttäen ja seteleiden ja metallirahojen liikkeeseenlaskua koskevia toimivaltaisten viranomaisten oikeuksia loukatun tai liikkeeseenlaskun ehtoja rikkoen.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut teot ovat rangaistavia myös silloin, kun ne koskevat seteleitä ja metallirahoja, joita ei ole vielä laskettu liikkeeseen mutta jotka on tarkoitettu liikkeeseen laskettaviksi laillisena maksuvälineenä.

4 artikla

Yllytys, avunanto ja yritys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yllytys tai avunanto 3 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yritys tehdä 3 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu rikos taikka 3 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu rikos, joka on yhteydessä 3 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuun tekoon, on säädetty rangaistavaksi rikokseksi.

5 artikla

Luonnollisille henkilöille määrättävät seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklassa tarkoitetuista teoista voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu rikoksesta, 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rikoksesta ja 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rikoksesta, joka on yhteydessä 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun tekoon, voidaan määrätä enimmäisseuraamus, joka käsittää vankeusrangaistuksen.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu rikoksesta ja 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rikoksesta, joka on yhteydessä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun tekoon, voidaan määrätä vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään kahdeksan vuotta.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu rikoksesta ja 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rikoksesta, joka on yhteydessä 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuun tekoon, voidaan määrätä vankeusrangaistus, jonka enimmäiskesto on vähintään viisi vuotta.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettusta rikoksesta tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia muita kuin tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja rikosoikeudellisia seuraamuksia, mukaan lukien sakko- ja vankeusrangaistuksia, jos väärä raha on otettu vastaan tietämättä, että se on väärää tai väärennettyä, mutta saatettu uudelleen liikkeeseen tietäen, että se on väärää tai väärennettyä.

6 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen 3 ja 4 artiklassa tarkoitettusta rikoksesta, jonka on oikeushenkilön hyväksi tehnyt joko yksin tai oikeushenkilön elimen jäsenenä toimien henkilö, jolla on oikeushenkilössä johtava asema seuraavin perustein:
- a) valta edustaa oikeushenkilöä;
 - b) valtuudet tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
 - c) valtuudet harjoittaa valvontaa oikeushenkilössä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun henkilön harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puute on mahdollistanut sen, että oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on voinut tehdä oikeushenkilön hyväksi 3 tai 4 artiklassa tarkoitettun rikoksen.

3. Se, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään oikeushenkilön vastuusta, ei estä rikosoikeudenkäyntejä sellaista luonnollista henkilöä vastaan, joka on tekijänä, yllyttäjänä tai avunantajana 3 tai 4 artiklassa tarkoitetussa rikoksessa.

7 artikla

Oikeushenkilöille määrättävät seuraamukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 6 artiklan nojalla vastuussa olevalle oikeushenkilölle voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, mukaan lukien rikosoikeudellisia tai muita sakkorangaistuksia ja mahdollisesti muita seuraamuksia, kuten

- a) oikeuden menettäminen julkisista varoista myönnettäviin etuuksiin tai tukiin;
- b) väliaikainen tai pysyvä liiketoimintakielto;
- c) tuomioistuimen valvontaan asettaminen;
- d) oikeushenkilön purkaminen tuomioistuimen päätöksellä;
- e) rikoksen tekemiseen käytettyjen tilojen sulkeminen väliaikaisesti tai pysyvästi.

8 artikla
Lainkäyttövalta

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet saattaakseen 3 ja 4 artiklassa tarkoitetut rikokset lainkäyttövaltansa piiriin silloin, kun
 - a) rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella; tai
 - b) rikoksen tekijä on kyseisen jäsenvaltion kansalainen.

2. Kunkin jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet saattaakseen 3 ja 4 artiklassa tarkoitetut rikokset lainkäyttövaltansa piiriin silloin, kun ne on tehty sen alueen ulkopuolella, ainakin jos ne liittyvät euroon, ja silloin kun
 - a) rikoksen tekijä on jäsenvaltion alueella ja häntä ei luovuteta; tai
 - b) rikokseen liittyviä väärennettyjä euroseteleitä tai -metallirahoja on löydetty kyseisen jäsenvaltion alueelta.

Jotta 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, tarkoitetusta rikoksesta sekä 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista rikoksista, kun ne ovat yhteydessä 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, samoin kuin yllytyksestä ja avunannosta tällaiseen rikokseen taikka tällaisen rikoksen yrityksestä voidaan nostaa syyte, kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen lainkäyttövallan ehtona ei ole, että kyseiset teot ovat tekopaikassaan rikoksia.

9 artikla
Tutkintakeinot

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja rikoksia tutkivilla tai niihin liittyvistä syytetoimista vastaavilla henkilöillä, yksiköillä ja muilla tahoilla on käytettävissä tehokkaat tutkintakeinot, kuten sellaiset, joita käytetään järjestäytyneen rikollisuuden tai muiden vakavien rikosten tutkinnassa.

10 artikla

Velvollisuus toimittaa väärennetyt eurosetelit ja -metallirahat tutkittavaksi väärennösten paljastamista varten

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rikosoikeudenkäynnin aikana kansalliset setelien tutkimuskeskukset ja kansalliset metallirahojen tutkimuskeskukset saavat viipymättä tutkia väärennetyiksi epäilty eurosetelit ja -metallirahat, jotta voidaan tutkia, tunnistaa ja paljastaa muut liikkeessä olevat väärennökset. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tarvittavat näytteet viipymättä ja viimeistään silloin, kun rikosoikeudenkäynnissä on tehty lopullinen päätös.

11 artikla

Tilastotiedot

Jäsenvaltioiden on toimitettava vähintään kahden vuoden välein komissiolle tiedot 3 ja 4 artiklassa säädettyjen rikosten lukumäärästä sekä 3 ja 4 artiklassa säädetyistä rikoksista syytteeseen asetettujen ja tuomittujen henkilöiden lukumäärästä.

12 artikla

Komission kertomus ja uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... * Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Kertomuksessa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet direktiivin noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

13 artikla

Puitepäättöksen 2000/383/YOS korvaaminen

Korvataan puitepäättös 2000/383/YOS niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, rajoittamatta kuitenkaan näiden jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa määräaikoja, joihin mennessä puitepäättös 2000/383/YOS on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia puitepäättökseen 2000/383/YOS pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

*

Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

14 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ...päivänä ...kuuta ...^{*}. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

^{*} Virallinen lehti: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

15 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

16 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
